

ويستگه

خدر احمد محمود

قەلادزى ۱۹۸۷

که بى ئەمەكى نواندو مال ئاوانى لى کردى، دارى خسته ناو هیلانە زەردە والەو، خەم و ناسورى لى ئالوز کردى.. کى دە بىگوت ئەم خوشە ويستىت تەمەنى وەر زىکە؟!

که کتیبە کانت بە دەستەو دەگرت و، بەرەو قوتابخانە هەنگاوت دەنا، وات دەزانی بو ناو جەرگەى خواستە کانت کیش دە کرى! نەت دەزانی کام کراس و کام پانتۆلە جوانە تا لە بەرى کهى و، چون چۆنى خوت تیف تیفە دەى.. ئەو بۆنى خوش هەر لى گەرى، که سىک هەلامە تیشى بايە لە دوورەو بۆنى بۆنە خوشە کهى توى هەر دە کرد! سواری پاش نە دە بووى، چونکه قوتابخانە که فرسە خىک لە ماله که تان دوور بوو، ئەو رىگابەى که شۆين پى لى هەموو رۆزنىکت بوو، زور بە ئاسانى کات و شۆينت بەرى دە کرد، ریت دەگرتە بەرو، بە ناخى خوت دا شۆر دە بوویەو.. دلە پر لە سۆزە کەت نفومى چەندە ها پرسىار دە کردو، وەلامە کانیش پچر پچر بوون، وەك مندالیکى پولى يە که مى سەرە تاپى وەلامى پرسىارە کانت بداتەو، پەنجە کانی دەستى چەپت لە گەل پرسىارە کانتا يەك يەك دە تەقاندو جارنىکى تریش پى يان دا دە هاتیەو.. دە رۆبىشتى و جادەو خەلک و عەموودە کانت بەجى دە هیشتن.. ئەندىشە کانت بە زەردو سەوزو رەش و تال و شیرینەو بە ناو مەزرای هۆشتا گوزە ریان دە کرد، بو خوشت پیت سەیر بوو، ئەو رى بە چون تەواو دە لى! ئەمرو دلە زور خوشە، هەموو شتىکت خوش دەوى.. دارو بەردو رى و خەون و قوتابخانەو خەلک و... هتد. هەتا گەبشتیە نزیک قوتابخانە کە تان، هەر که چاوت بە هاورى خوشە ويستە کەت کەوت، که لە سەر يەك کورسى قوتابخانە دادە نیشتن، شرىنى دنباى لى پرسىنەوت پچراو سلاوینکى گەرم و گورتان لە بە کترى کردو لیت پرسى:

– زەحمەت نەبیت ئەمروش رۆزنامە کەت پى بە، ئەوەى بورجە کانی تىدايە؟!

ئەویش بى سى و دوو رۆزنامە کهى لە نوان کتیبە کان دە رهینا و دایە دەست، توش وەك بە دواى کلىلى دەرگای چارە نووس و خۆزگە کانتا

ياخى بىن.. رۆز هەلانى دروو پاکانە.. خيانەت و خۆ پاک کردنەو.
«۳» ى تەموز:

زبان لام زور ئاسانى يە.. ئای که گەمزه بووم، کاتى هەستى خۆم گلاو دە کرد.. شتە کان لام پىچەوانە بوون.. ماو یەك خۆم دە کرد بە «مەرسو»^(۲) و ماو یە کیش بە «تشرىتوبخانوف»^(۳)... ئەمرو بە پىچەوانەى هەموو جارنىک پەروین دواى هەولیکى زور لە گەلم رازى کردم بە يە کهو بەجینە دەرەو.. هەر لە بە يانی يەو زور شۆينى خەمناک و چۆلان بە سەر کردەو.. سەر تاپای باخچە کانی شار گەراين.. ترس.. رەش بىنى.. لای پەروین مانايان نە بوو.. زەردە خەنە لىو تەنکە کانی جى نە دە هیشت.. تى ناگەم چون ئاوا گوزاوه.. هەر چەند لىم دە پرسى، وەلام هەر بزه يە کى ناسک بوو.. لە دواى دا زور تکای کرد تا لە گەلى چوم بۆ ماله وە.. هەمان کە لاوہى داهيزراو.. هەر لە گەل گەبشتان بۆ ئەوى، وای لى کردم يە کەم بەردەى ترس و شەرم بدريتيم.. پەشيام.. بەلام خۆم نیش...

«۴» ى تەموز..
کۆستە گەورە کەوت.. ئەو کۆستەى که قەت بىرم لى نە دە کردەو.. ئەمرو دوو تەرم پىکەو و بۆ گوزستان بەرى خران.. تەرمى پەروین و تەرمى ئاوانە کاتم.. ئەمروش وەکو سەدان رۆزى تر پەتیک لە جيانى باسکە کاتم مېوانى گەردنىکى درىزو لى گەرد بوو.. بو دواجار مال ئاوانى لى کردم.. له گەل ووشەى «مال ئاوانى» دایە پرمەى گريانىکى بە کول.. نە يتوانى باداشتى دواين رۆز لە ژانە شیرینە کهى تەواو بکات، بى هوش کەوتە سەر زەوى زوورە نىمچە تارىکە که.. جگە لە دەنگىکى نزمى «ماملى» که لە قورگى رادىو شېرە کەو دەردە چوو هېچى تر نە دەبىسترا.

هەولیز

تەموزى ۱۹۸۶

پەراويزە کان:

- ۱ – لە چىروکى «لەودىو دەرگا ئاسىنە کەو» ى کاک «شیرزاد حەسەن» ى چىروکنوس وەرگىراوه.
- ۲ – «مەرسو» پالەوانە تراژىدى يە کهى «ئەلبىر کامو» لە رومانى «مردنىکى دلشاد». که يە کىکە لە رومانە بە ناو بانگە کانی «کامو».
- ۳ – «تشرىتوبخانوف» يە کىکە پالەوانە تراژىدى بە کانی «ئىقان تورجىنىف» لە يە کىک لە چىروکە کانی «باداشتە کانی راوچى يەك».

بگهري ئى. بەخىراي پەرەكانت ھەل دەدايەوہ.. شىبايەكى فېنگ لە دەمو چاوتى دەدا، لەناخى خوتدا ناكوكيەك ھەبوو (باشە تۆ بو وا دەستەمۆى كەرامەت و ئەفسانە بووى؟) شارەزا ببوى داخوا لەكام لاپەرەبە، چونكە ئەمە ئىشى رۆزىك و دوو رۆزىت نەبوو.. لەوہ تاي عەشق لە كەللەى دابووى، دەبوو ھەموو رۆزى ميزانت خويئىدايەوہ!

پۆل پۆل قوتايانئىش بەرەو قوتابجانە دەكشان.. ھەر كە رۆزنامەكەت خويئىدەوہ خەندەبەك زاىە ليوەكانتەوہ (دەئى والى؟) ئەمرو ھاوړى كەشت دلى خوئشە، ئەويش ھەر ھاوړى ئى رېچكەى ئەويش و دلدارى بوو.. زۆرت خوئش دەويست. ھەموو رۆزى بەسەرھات و تام و چيژى جى زوانى خوئى و ژانەكانى بۆ يەكالا دەكردى.

تەماشائى كات زميرەكەت كەرد، يەكسەر داواى يارمەتت لەھاوړى كەت كەردو، نزيكەى سەد مەنزىك لە ھاوړى كەت دوور كەوتىوہو لە شوئىنە سترائىژى بەكەى رۆزانت وەستائى، سى چوار كچت

بينىن لەدورەوہ دېن.. ھەموويان بەردەمت دەگرەنەوہ.. وئىستگە لە تەنيشت تۆوہ، ناچارى ليرە بوەستى چونكە ئەويش ھەر بېرھدا دى.

بەبەر دەمتا تى پەرين و گەيشتە وئىستگەكە، تەماشائى روخساريان

نەكردن، پئىت سەير بوو.. رۆزان ئەو كاتانە دەھات، كەچى ئەمرو دواكەوت لەبەر خوئتەوہ لىكەت دەدايەوہ (دەئى ئەمرو بۆ ديار نەبىت، تۆ

بلى ئى نەھاتى بۆقوتابجانە؟ ئەگەر نەھاتى شتىك رووى داوہ.. ھەموو شتىك دەئى). كەوتىە جوولە لەداخان جگەرەبەكەت پى كەردو مژنىكى

قوولت لى دا، تا ئەو كاتە گائەت بەوانە دەھات كە دەبان گووت: «ناخوئشترين كات چاوەروانى يە» دەھاتى و دەرۆبىشتى.. جموو جۆلەكەت لە

پانتائى سى مەتر تى پەرى نەدەكەرد، ديسانەوہ تەماشائى كات زميرەكەت كەردەوہ، باش بوو ئەم جارە كە سەرت ھەل پريەوہ و سرنجىت دا، لەشت

گەرم داھات.. لىدانى دلت ئاسائى نەما.. دەت گووت لەپئىش بركى ئى ھەزار مەترى بەشداريت كەردوہ، يەكسەر زانيت ئەوہ.. جگەرەكەت

فرى دا.. دەستىكەت بە سىلندا ھىناو تەزووبەكى شادى ئاشنائى گيانت بوو، ھەموو رۆزى بە بەھانەى شتىكەوہ بەبەكەوہ دەوہستان، ئەمرو لە

گومان دا بووى، جارەن دەھات دەبگوت:

- ئەوہ بۆ ماوہ بەكە نايەى بۆ ماڵەوہ، داىكم گلە لى دەكردى! خەرىك بۆ بگاتە بەردەمت.. لەو كاتە دا وات ھەست دەكرد لەناو جىھانئىكى

خوئش و سەيرى ئەفسوناوى دا بال رادەوہ شتى، بۆ خوئش نەت دەزانى چۆن چۆنى روو بەرووى بىيەوہ.. بالايەكى بەرز.. قزىكى خاو..

جەستەبەكى گۆشتىن و رووخسارىكى بەسۆزو خەندەبەك لە خەندەكەى مۆنالىزا جوانتر ھەموو رېئواريكى ئەو ناوہى دەتاساند، دلى خوئش با ياز ناخوئش ھەروا بوو..

جار جارەش گومان و راپاى وەك ھەورى ھاوين سىبەرى لە ھۆش و بىرت دەكەرد، چونكە رۆزى پئىنج شەمە بينىت، زۆر بە ئى كەئى چاك و چۆنى بەكى ساردى لەگەل كەردى، ھەر بۆيە شووى ھەئى وەك خوئى بان لەچاوان كەردى، چاوت لىك نەنان، چاوەكانت وەك دوو پروزىكۆر بربە سپا و چاوەكانى، ھات تا گەيشتە ئاستت خوئت ئامادە كەرد تا بەووزەى ووئشەكانى وەرزى تاسەو ھىوات تىراوكەى، كەچى بەبەر دەمت دا تى پەرى و چاوينكى گرزو مۆنى لى كەردى، ئى مەبلى و شەرو گۆرانى تىدا دەخويئىدرايەوہ، زۆر تاسائى. قەت بروت نەدەكەرد، وەك لەسەر بانئىك بەردەنەوہ..

سۆرت كەوتە سكالاً كەردن لەبەردەمى دادگائى ھۆش و وىزدانت:

- مانائى چى، تۆ بلى ئى گۆرانى؟ خوئ من خەتايەكم نەكەردوہ، كوا سۆزو گلەبى ئەويى جارائى؟ ئەى لەو ووئشانە ناھىستەوہ كە دەى گووت:

- من بە ھەموو قەناعەتئىكەوہ خوئش وىستووى، لەوہ تاي قۆ دەناسم، ژىنە خوئشتر دەويئ!

ھەروا بىروكەو رابردووى عەشقت دەخستەوہ بەر نەشتەرگەرى رەو و راستى.. دلت پرواى نەدەكەرد، لەگەل رۆبىشتى رووت لەگەل سوزاند ت گەيشتە وئىستگەكە، چاوت بە مۆلەق وەستا بوون، تى نەگەبىشتى چى رووى داوہ؟

ھىندەى جگەرە كئىشك وەستاو، ئەمرو پئىشتى تى كەردى و وەك چاوەروانى بەكئىك بكات وايە، كەچى رۆزانئىش بەرامبەرى يەكترى دەوہستان و لەدورەوہ خەندە بارائى يەكترىان دەكەرد.. لەو بىرو ئەندىشە دابووى، ماشىئىكى سەپى دوا مۆدئىل ھات لەبەر دەمى وەستو. پئىش ئەوہى سەركەوئى، ئاورئىكى رق و كىنەى لى داىەوہ، پىر بوو لە مان ئاواى و «ناتاسم». تا لە چاوان وون بوون لەجى ئى خوئ بووى، يەكەم ساتى سەرەتائى ئەم ئەويئەت بىر كەوتەوہ (سەردەمى ھەولئى دنباى دا تانە گەلئىدا پى بىكەئىم و جارئىك پى بى بلىم خوئش دەوى ئى!).

زۆرت پى سەير بوو، بەلام گەبىشتە قەناعەت و بىرارت دا (كە دنبا خوئش وىستى، بە وەرزئىكى تووش سالت لەبەر چاوا ناخا) بە بىرئىكى جەنجالەوہ بەرەو قوتابجانە ھەنگاوت نا!.

